కాకీ, కథకుడూ

అతను పూర్తిగా మారిపోయాడు. గళ్ళ చొక్కా పోయి కళ్ళీ లాల్చీ వచ్చింది. పేంటు స్థానాన్ని పైజామా ఆక్రమించింది. నున్నగా అణగియణగివుండే జుట్టు ఒక్క దెబ్బకు ఉబ్బెత్తుగా దుబ్బులా లేచిపోయింది. అతను కథలు రాస్తున్నాడు...

కనీ వినీ ఎరుగని విషయాల గురించిగాని, కంచుకాగడా పెట్టి వెతికినా జీవితంలో కనబడని సంఘటనలను గురించిగాని కథలల్లడం అతనికి బొత్తిగా యిష్టంలేదు. ఎక్కడో ఎరువు తెచ్చుకున్న భావాలను సొంతానికి సరఫరా చేసుకోడం సుతరామూ సహించలేదు. అందుచేత అతడు జీవితాన్ని యథాతథంగా చిత్రించడమే తన లక్ష్యంగా, ఆశయంగా పెట్టుకున్నాడు.

కథావస్తువుకోసం అంతగా ఆందోళన పడవలసిన అగత్యంకూడ అతనికి లేదు. తన అనుభవాన్నే ఆధారం చేసుకొని జీవితానికి ప్రతిబింబాలను రూపొందించాలని 'అతని సంకల్పం. కావలసిన వాతావరణం, సన్నివేశాలు, సంఘటనలు కష్టపడి అతుకోనక్కరలేకుండా క్రమబద్ధంగా, కథకు కావలసిన రూపంలో, కాగితంమీద ఎక్కించడమే తరవాయిగా అన్నీ అమరి సిద్ధంగా వున్నాయి.

అతని హృదయం దెబ్బతినివుంది. కాకి లోకం అతనిమీద అన్యాయంగా అపవాదు వేసింది. ఆడిపోసుకుంది. అతని నొక్కడినే కాకుండా ఆ పిల్లనుకూడ కనపడిన చోటల్లా కాకుల్లా పొడిచేస్తున్నారందరూ. ఒకటికి రెండుసార్లు కలుసుకుని, కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వచ్చినంత మాత్రాన, కర్మంజాలక కళ్ళబడినంత మాత్రాన కాకిగోల చేస్తుందే యీ కసాయి లోకం! అతనికి కడుపుడికిపోయింది. కోపం వచ్చింది. కానీ ఏం చెయ్యగలడు?

అందుకనే అతను కథలు రాస్తున్నాడు. కడుపుమంటవంతా కాగితాని కెక్కించి కసి తీర్చుకుంటున్నాడు.

"లోకులు కాకులవంటివారు..." కలం కదులుతూంది. కథ సాగిపోతూంది. అతని ధ్యానముద్ర భంగం చేయడానికి లోకమే కాకుండా కాకులుకూడ యత్నిస్తున్నాయి. ఎక్కడనుంచో వచ్చి ఓ కాకి ఎదురుగా తిష్ఠ వేసింది.

"ఏమి టబ్బాయ్ రాస్తున్నావు?"

"లోకం గురించి."

"ఏమని?"

"కాకులవంటివారని".

"ఎవరు చెప్పేరు నీకు?"

"ఎవరో చెప్పడమెందుకు? నాకే తెలుసు".

"ఎవరిని గురించి?"

"లోకంగురించి"

"కావచ్చు. కానీ నీకు కాకులనుగురించి ఏమి తెలుసు?"

ఈ కాకివచ్చి చిక్కుచిక్కు తెచ్చి పెట్టింది. కానీ అంత సులభంగా బెదిరిపోయే ఘటం కాదు అతను.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

'అక్షర మూర్తి'

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

"లోకులూ కాకులూ వొక్కటే. ఒకే తరహా యిద్దరిదీ".

"అని ఎలా చెప్పగలవు?"

"పదిమందీ అంటారు గాబట్టి పెద్దలు చెప్పేరు గాబట్టి."

"పదిమందీ నువ్వు పెద్దమనిషివి కాదంటే అవునని వొప్పుకుంటావా? అయితే యీ శ్రమంతా ఎందుకు?"

చిన్న చిక్కులా కనబడి, చూస్తుంటే పెద్ద సమస్యగా మారిపోతూంది. అతను మాట్లాడలేదు.

"అబ్బాయ్ నువ్వు కథలు రాసేవాడివి. అందరివంటి వాడివీ కాదు. నీలో వొక ప్రత్యేకత వుంది. పదిమందీ అన్నారుగదా అని నువ్వుగూడా బ్రాస్తే నీకూ గొర్రెపోతుకూ తేడా ఏమిటి చెప్పు?"

"మరి పెద్దలు చెప్పేరుగా?"

"పెద్దలంటే ఎవరు?

"పుస్తకాలలో గూడ రాసివుందిగా?"

"నేను రాకపోతే నువ్వూ యీపాటికో పుస్తకం రాసిపడేసే వాడివి. ఎవరో రాశారు గదా అని ఎరువు తెచ్చుకోవడమేనా, లేక ఏమిటి సంగతని ఆలోచించడం, అర్థంచేసుకోడానికి ప్రయత్నించడం, ఏమైనా ఉందా?...

అతను తల వంచుకున్నాడు.

"ఎందుకు తమ్ముడూ సిగ్గుపడతావు? ఎందరో వున్నారు నీలాంటి వాళ్ళు. కళ్ళు తెరచి చూడలేరు. కానీ లోకాన్ని మరమ్మతు చేయడానికి కంకణం కట్టుకుంటారు. ఒక రహస్యం చెబుతున్నా విను. వొంటబట్టించుకో. ఏదైనా ఒక విషయం జనశ్రుతంగా వచ్చినంతమాత్రాన,పరంపరాగతంగా చెలామణీ అవుతున్న కారణాన దానిని నువ్వు అక్షరాలా సత్యం అని నమ్మవలసిన అగత్యం లేదు. ఈ పెద్దలు ఏవేవో చెబుతుంటారు చెప్పినదానిని ఋజువుచేయడానికి ఏవేవో నీతులను, సామెతలను గుత్తకు తీసుకుంటారు. అంతమాత్రంచేత నువ్వు హడిలిపోయి అవునక్కర్లేదు. ఈ పెద్దలు చెప్పినవాటిలోనే పరస్పరవిరుద్ధములైనవిషయాలనేకమున్నాయి. "తినగతినగ వేము తియ్యనుండు" అంటా డొకాయన. "తినగా తినగా గారెలు చేదెక్కుతాయి" అంటాడు మరొకడు. ఏదినిజం? ఏదబద్ధం? రెండూ బహుళప్రచారంలో వున్నవేనే. వీటిలో దేనినినమ్మాలి? దేనినిమానాలి? అందుకనే అంటున్నాను. పెద్దలు చెప్పేరు కాబట్టి నువ్వు గంగిరెద్దులా బుర్రూపక్కర్లేదు. ఎటొచ్చీ కొంచెం బుర్రకు పనిచెప్పాలి."

వోపిగ్గాకూర్చునివింటున్నాడు. చెబుతూ చెబుతూన్న కాకి ఠటుక్కున ఆగిపోయింది. వీధివైపు చూసింది. ఎవరో దౌర్భాగ్యుడు రోడ్డుమీదపడి దొర్లుతున్నాడు. గిలగిల కొట్టుకుంటున్నాడు.

"ఎవరతను?" అడిగింది కాకి.

"ఎవరో మూర్ఛవాడు"

"ఎందు కలా పడి పొర్లుతున్నాడు?

"వాడికి మూర్ఛరోగం"

"పాపం కాళ్లూ, చేతులూ తపతప కొట్టుకుంటున్నాడు. తల నేలకేసి బాదుకుంటున్నాడు"

★ కాకి, కథకుడూ ★

"అవన్నీ రోగలక్షణాలు"

"అరెరె. ఎంత బాధపడుతున్నాడు! ఎవరూ వాడిమొహమైనా చూడరే! దారి కడ్డుగా పడివుండి, దారుణంగా బాధపడుతుంటే తలవంచుకుని తమకు కాదన్నట్లుగా తప్పించుకుపోతున్నారే!"

"అంతకంటె ఏంచేస్తారు? అలవాటైపోయింది. అయినా రోజూ చూస్తున్నవింతేగా?"

"అయితే రోజూ జరుగుతున్న దరిద్రాన్ని చూస్తూ ఆర్తి బాధపడక్కర్లేదంటావు. అంతేనా?"

"అదికాదు. అదంతా నాటకం. వాడికి మూర్ఛా లేదు. ఏమీ లేదు. ప్రజల మనసుల్ని కరగించడంకోసం మోసం చేస్తున్నాడు"

"మోసమా? మొహం పగిలి రక్తం కారుతూంటే! అదంతా బూటకమేనన్న మాట! అయితే యీ నాటకమంతా ఎందు కాడుతున్నాడంటావు?"

"పొట్టకూటుకి"

"తిండికోసం తల పగలకొట్టుకుంటున్నాడా? తోటిమానవుడు కదా తలోకానీ పడేస్తే పోయిందేముంది మీకు...?"

"పడెయ్యక పోడానికి కారణాలు చాలా వుంటాయి. పైగా ఎవరి బాధలు వారికున్నాయి."

కాకి ఉన్నట్లే వుండి 'కావు కావు'మని అరవడం మొదలు పెట్టింది. రెక్కలు రెపరెప లాడించి రివ్వున ఎగిరిపోయింది. అతని కళ్లు కాకిని వెంబడించాయి. ఎక్కడెక్కడున్న కాకులూ వొక్కసారిగా వచ్చివాలిపోయాయి. కాకి గోలతో దిక్కులు పిక్కటిల్లి పోయాయి.

ఒక కాకిపిల్ల నేలమీద పడివుంది. అతికష్టంమీద రెక్కల్ని అల్లలాడిస్తూంది. మెడ పక్కకు వాల్చేసింది. కాకులన్నీ దాని చుట్టూ మూగేయి. అతను అలా చూస్తూనే వున్నాడు. ఆ కాకులన్నీ అలా గోల చేస్తూనే వున్నాయి. సానుభూతితో సంతాపం తెలియచేస్తున్నాయి.

కొంతసేపటికి ఆ కాకిపిల్ల కొద్దిగా కదలింది. కష్టంమీదలేచి నిలబడింది. మెల్లిగా మెడ పైకెత్తింది. రెక్కల్ని పూర్తిగా విప్పింది. రెండు గంతులేసింది. పైకి ఎగిరిపోయింది. కొంతదూరం సాగనంపి కాకులన్నీ చెదరిపోయాయి.

"పాపం గద్ద తన్నిందిట. గిలగిలలాడిపోయింది. చూస్తుంటే గుండెలు పగిలిపోయాయి".

అతను పరధ్యానంగా ఉన్నాడు.

"ఏమిటోయ్ ఆలోచిస్తున్నావు?"

"ఆలోచించడం లేదు. అర్థం చేసుకుంటున్నాను".

"కాకిగోలంటే ఏమిటో అర్థమైందా తమ్ముడూ? కాకులు గోల చెయ్యొచ్చు. గోడు చెప్పుకుంటాయి. కష్టం చూసి కదలిక పొందని మీ మనుసులు మొండికెత్తిపోయాయి; బండబారిపోయాయి. దయాదాక్షిణ్యాలు, కరుణ, అంతఃకరణలు, సానుభూతి

—అప్పుడు మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవు

మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా క్రుంగుతాయని మీకు మళ్లీ ఎన్నటికి బాధ ఉండదు! మీరు నూలుబట్ట కాని కుట్టి తయారుగానున్న దుస్తులు కాని కొనునపుడు 'సాన్ఫొరైజ్డ్' (Sanforized) ట్రేడు మార్కును గమనిస్తే చాలును. ఎన్నోసార్లు ఉతికినా కూడ మీ దుస్తులు హాయిగా సరిపోయేటట్లు ఉండుటకు యిది హామీ.

భారతదేశములో ముఖ్యమైన మిల్లులు యిప్పుడు 'సాన్ఫొరైజ్డ్' బట్టలను ఎన్నో జనప్రియమైన రకములు డ్రిల్లులు, పాప్లినులు, నాజూకైన షర్టింగులు వగైరా తయారుచేస్తున్నారు. మీరు కొన్న ప్రతి నూలుబట్ట మీద 'సాన్ఫొరైజ్డ్' మార్కును గమనించండి!

ముఖ్య గమనిక
మీ దర్జీతో చెప్పండి:
"ఇది 'సాన్ఫొరైజ్డ్' బట్ట—కుట్టేముందు తడపవద్దు."

· SANFORIZED ·
REGD TD MK
SHRUNK FABRIC

సాన్ఫొరైజ్డ్ — కె — మెహమాన్:
మనోరంజకమైన ఈ హిందీ ప్రసారమును రేడియో సిలోన్‌లో ప్రతి మంగళవారము రాత్రి 7-30 గంటలకు 41 మీటర్లపై వినండి.

ACP. 1787

సాన్ఫొరైజ్డ్ సర్వీస్, 'పారిజాత్' నేతాజీ సుభాష్ రోడ్, మెరీన్ డ్రైవ్, బొంబాయి 2

"మా కోరాలు మీలో నిర్లక్ష్యం చేత కప్పబడి పోయాయి. అందుకనే మీకది గోలగా ఉంటుంది."

మూర్ఛవాడి వైపు చూశాడు. అతను మొదటిసారిగా కంట తడిపెట్టేడు.

"బట్టలు మార్చుకో తమ్ముడూ బయటకు వెళ్దాము" అంది కాకి. త్వరగా తెమిలి పోతున్న అతన్ని చూసి, చిరునవ్వునవ్వింది.

"తొందరలేదు. తల బాగా దువ్వుకో. ఎంత కథలు రాసేవాడివైనా అంత నిర్లక్ష్యంగావదిలేయకూడదుజుట్టుని. అందులో కథలురాసేవాడి కసలు నిర్లక్ష్యమనేదే పనికి రాదు."

ఉత్తర కుమారుడు నిరుత్తరుడయ్యాడు. ఇద్దరూ బయటకు బయలు దేరేరు.

పెళ్ళిపందిరి. పచ్చని తోరణాలు. రంగు రంగుల విద్యుద్దీపాలు. కళకళలాడిపోతూంది. సందడిగా వుంది. సంతోషంగా వుంది. పేదసాదలను పిలిచి మరీ అన్నదానం చేస్తున్నాడా గృహస్థు. కుంటీ, గుడ్డీ, మూగీ, రోగీ అందరూ ఎగబడుతున్నారు. ఒకరి నొకరు తోసుకుంటున్నారు. తిట్టుకుంటున్నారు. తన్నుకుంటున్నారు. కలకలం హెచ్చిపోయింది. అన్నమంతా అయిపోయింది. గృహస్థు లోపలకు వెళ్లిపోయాడు. ముష్టివాళ్లందరూ అల్లరి చేస్తున్నారు. కల్లోలం లేవదీశారు. తోరణాలు తెంపేస్తున్నారు. తోసుకు వస్తున్నారు.

"ఏమిటి తమ్ముడూ యీ హడావుడంతా?" ఏమీ ఎరగనట్లడిగింది కాకి.

"ఏముంది? కాకి మూక. అందరినీ తృప్తిపరచలేకపోయినందుకు ఆ గృహస్థును పట్టుకొని అచ్చతెలుగులో ఆశీర్వదిస్తున్నారు."

ముష్టివాళ్ళ గొడవ మితిమీరిపోయింది. కనికరాన్ని అవతలకునెట్టి కర్రను చేపట్టాలిసి వచ్చింది గృహస్థు. పెళ్ళివారి భోజనాలు పూర్తయినట్లున్నాయి. ఆఖరి పంక్తి కూడా లేచిపోయింది. ఎంగిలాకులు తెచ్చి వీథిలో పడేశారు. కాసుక్కూర్చున్న కుక్కలు, పశువులు విస్తర్లమీద విరుచుకు పడ్డాయి.

కాకి 'కావు కావు'మని అరవడం మొదలెట్టింది. అన్ని వైపులనుంచీ అదే ధ్వనితో సమాధానాలు వచ్చాయి. కాకిమూక వచ్చి పడిపోయింది. బారులు తీర్చి నిలబడింది. మెతుకుల్ని ముక్కున కరచుకుని ఒక్కొక్కటే పక్కకు తొలగిపోతూంది.

"మా కాకిమూకను చూశావా తమ్ముడూ?" అడిగింది కాకి.

"చూస్తున్నాను."

"ఎంత బుద్ధిగా తీర్చున్నాయో చూశావా? అరమరికలు లేకుండా కలసికట్టుగా వుంటాయి. కావలసినంత తింటాయి. అంతేగాని ఒకదానితో వొకటి కొట్టుకు చావవు. రెండు కాకులు తిండి కోసం తన్నుకు చావడం ఎప్పుడైనా చూశావా?"

"చూసినట్లు జ్ఞాపకం లేదు."

"కొట్టుకోకపోడానికి కారణ మేమిటంటావు?"

"ఏమో నాకు తెలియదు."

"ఏమంత పెద్దదికాదులే. మేము కాకులం, పరస్పరం మీదపడి మారణహోమం చేసుకోడానికి మనుష్యులం కాము. లోకాన్ని పట్టుకొని నువ్వు కాకి మూకంటావు. అమాటవింటే లోకం అవమానంతోపడిచస్తుందనుకుంటావు. కానీ ఆ సంగతి మా కాకులు తెలుసుకున్నాయంటే ఆత్మహత్య చేసుకుంటాయి. లోకంమీద కక్షగట్టి నువ్వు కాకులపీకలమీదకు తెస్తున్నావు."

అతను సిగ్గుతో తల వాల్చేశాడు. నేలను చూస్తూ నడవడం మొదలెట్టేడు. పైన కాకి, కింద కథకుడు యిద్దరూ కలసి వెళ్తున్నారు. కాలేజీ సమీపించారు.

"ఎవరా అబ్బాయ్? ఆ చెట్టుకింద నిలుచున్నాడు. పిల్లదానిలా పువ్వుల జాకెట్ తొడుక్కున్నాడు...?"

"వాడా? పూలరంగడు."

"పేరు బాగానే వుంది. ఏదో అంటున్నాడే? ఎవరు చెప్మా ఆ అమ్మాయి? వేలుపెట్టి మరీ చూపిస్తున్నాడు!"

అతను ఆ అమ్మాయివైపు చూశాడు. ఆడుతూ ఆడుతూవున్న గుండె అమాంతంగా ఆగిపోతుందేమోననుకున్నాడు. ఆఅమ్మాయే! తనతో మాట్లాడిన నేరానికి తలో రాయీ విసిరేస్తున్నా రందరూ. వెధవలోకం వేసే అపవాదులతో తల బొప్పికట్టిపోయింది. తన తల రెండుచేతులతో గట్టిగా పట్టుకున్నాడతను.

"కంగారుపడుతున్నా వెందుకు? కథానాయకురాలు కాదుగదా?" కసి పెట్టేసింది కాకి.

"ఏమిరోయ్! అలా నిలబడ్డావేమిటి? త్వరగా రావాలి. లేకపోతే ప్రియురాలు పారిపోతుంది" పూలరంగడు పిలిచాడు. పక్కనున్నవాళ్లు ఫక్కుమన్నారు.

"ఏడెవడో ఘటికుడిలా వున్నాడే! వొకసారి దగ్గరకువెళ్లి దర్శనంచేసుకోవాలి." చెట్టుమీద వాలింది కాకి. సరిగ్గా పూల రంగడినెత్తిపైన కూర్చుంది.

అతను ధర్మసంకటంలో పడ్డాడు. వుండడానికి వీలులేదు. పోడానికి దారిలేదు. పైగా కాకి నెత్తెక్కి కూర్చుంది. కదిలే వాటంలో కనబడడం లేదు. ఏం చేయడానికీ తోచక అలా నిలబడిపోయాడు. ఆపిల్ల తల వంచుకుని తనదారిని వెళ్ళిపోయింది. అంతా తలోబాణం వేశారు. పదిమందిలోనూ పూల రంగడు పైచెయ్యనిపించుకున్నాడు.

వ్యాఖ్యలు, విమర్శలు జోరుగా సాగిపోతున్నాయి. వొంటరిగా వచ్చినవాళ్లందరూ తాటేకుల మంటగట్టించుకు మరీ పోతున్నారు. వెక్కిరింతలు, వేళాకోళాలు, ఎత్తిపొడుపులు — అన్నిటికీ అధ్యక్షత్వం వహిస్తున్నాడు రంగడు. అనుయాయులందరూ అతన్ననుసరిస్తున్నారు. అదారిని వస్తున్న వొక జంట రంగడి పరివారం కంటబడింది.

"ఎంత బాగుందో చూడరా!"

"ఎం చక్కావుంది గడరా?"

(46-వ పేజీ చూడండి)

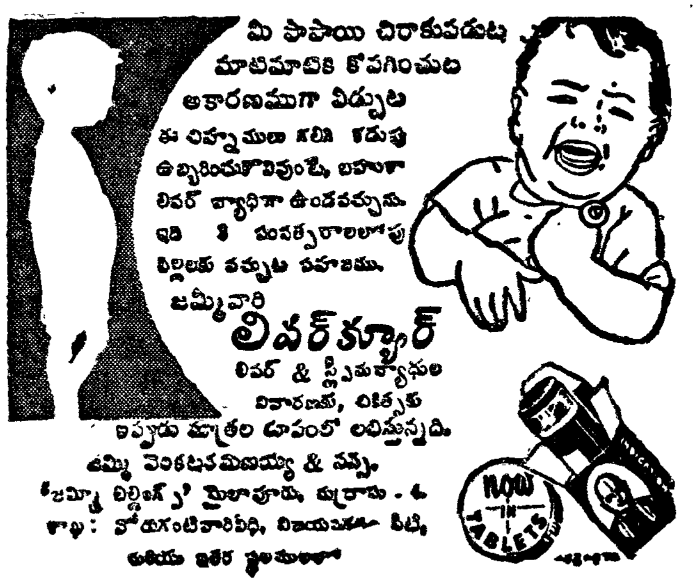

తోసి మరో కొమ్మమీదికి దూకుదామూ అంటే, అవతలఉన్న రెండోకొమ్మ అతను దూకితే అగలేదు. అందుచేత కొన్ని అడుగులు దిగివచ్చాడు. అయినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. పులి అదేవిధంగా కొమ్మను కొడుతూ ఉంది. దాని భయంకరాకారం, అరుపులూ మోహన్‌ను భయభ్రాంతుణ్ణి చేస్తున్నాయి.

ఆఖరికి ఇదేం లాభం లేదనుకున్నాడు. ఎలాగూ చావు తప్పదని తెగించాడు. 'పెద్ద పులిమీద ఒకదెబ్బతీసి మరీ దానినోట్లో పడదాం' అనుకున్నాడు.

రెండు చేతులతోనూ గొడ్డలి పట్టుకుని, నెమ్మదిగా కొమ్మమీద జరుగుతూ, జరుగుతూ పెద్దపులిని సమీపించాడు.

మోహన్ అంత ధైర్యంగా తన్ను సమీపించడం చూసి పెద్దపులి ఆశ్చర్యంతో కొమ్మను మోదడంమానివేసి అతనివంక తేరి చూడసాగింది. మోహన్ మెరుపు వేగంతో గొడ్డలిని గిరగిరతిప్పి కొమ్మమీద ఆన్చిఉన్న పెద్దపులి పంజామీద కొట్టాడు.

అరణిశిల అంచులు కత్తిలాగ పదునుగా ఉంటాయని ఇదివరలో తెలుసుకున్నారుగదూ. అందుచేత, దెబ్బ పడీ పడడంతోనే ఎముక, కండరంతోసహా పంజా సర్రున తెగిపోయింది. గొడ్డలి కొమ్మలో అర అంగుళంలోతున దిగబడింది కూడాను. పెద్దపులి బాధతో పెద్ద పెట్టున గాండ్రిస్తూ, ఎగిరి కింద పడిపోయింది.

"పెద్దపులి చచ్చింది! చారలపులి చచ్చింది!" అని నీనా సంతోషంతో చప్పట్లు కొట్టింది.

పెద్దపులి నిజంగానే చచ్చింది. కిందపడడంలో ఒక కొమ్మమీద పడి, నడుము విరగ్గొట్టుకుని మరీ కిందపడింది. అంతఎత్తునుంచి కింద పడితే ఇంకేముంది? చచ్చి ఊరుకుంది.

ఈవిధంగా చరిత్రలో మొదటి సారిగా ఒకబాలుడు గొడ్డలి సహాయంతో మానవజాతి శత్రువైన పెద్దపులిని జయించాడు.

(ఆంగ్ల కథ ఆధారం)

★

కాకీ, కథకుడూ

(11-వ పేజీ తరువాయి)

"ఆ పక్కనున్న వాణ్ణి చూడు. అచ్చు బూచాడులా వున్నాడు."

"బూచాడులా వుంటే ఏంరా బలే భాస్సు కొట్టేడు."

మానవుని సంస్కారం శతవిధాల ప్రకటితమౌతూంది. కాకి అంతా కనిపెడుతూనే వుంది. రంగడి మొహంలో కళంతా మంత్రం వేసినట్లు మాయమైపోయింది. వుక్కిరిబిక్కిరైపోతున్నాడు, కథకుడు ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్నాడు.

"ఒరేయ్ చూశావురా?"

"ఏమిటి?"

"ఆ అబ్బాయి మా కజిన్ బ్రదర్ రా."

"అలాగా...?"

"ఆ అమ్మాయి మా - మా..." తడబడుతున్నాడు రంగడు.

"చెల్లెలు గాబోలు పాపం!..." అర్థం చేసుకుంది కాకి.

"అన్నా చెల్లెలు కలసి వెళ్తున్నంత మాత్రాన మన వెధవలు విసిరే మాటలు చూశావా?"

కథకుడు మాట్లాడలేదు.

"అయినా వాళ్ళ ననడమెందుకులే. అసలు లోకమే అంత. పాడులోకం. అంతా కాకిలోకం.." కడుపుమంట కక్కాడు రంగడు.

కాకి కాచుకుంది. రంగడు తల పైకెత్తాడు. పైకి చూస్తున్న రంగడి మొహబదే ట్లు గురిచూసి రెట్టవేసింది కాకి. రెక్కలు విప్పి ఎగిరిపోయింది.

కలిసి కట్టుగా ఎగిరిపోతున్న కాకిమూకవైపు కనురెప్ప వాల్చకుండా చూస్తూ నిలబడి పోయాడు కథకుడు.

★

రాజూ - పేదా

వెల రూ 2-0-0

తపాల ఖర్చు ప్రత్యేకం.

ఆంధ్రగ్రంథమాల మద్రాసు.